Ч. 241. Четвер 11 падолиста (29 жовтня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Парляментарна ситуация. — Угорска криза. — Положене в Греции. — Справа марокканьска. — Окружник Туреччини в справі кретийскій.

Вчера по полудни відбула ся конференция президиї польского Кола з німецкими сторонництвами. Зі сторони Кола брали в ній участь др. Ґломбиньский і віцепрезиденти пп. Чайковский, Стапиньский і Ствертня. Наради тревали дві години. Всї бесїдники заявили ся за підпертем акциї Кола, урухомленем парляменту і недопущенем, аби прийшло до правліня при помочи §. 14. Нинї президия Кола буде конферувати з представителями вільнодумних Німців і християньскими суспільниками, а в четвер з парляментарною комісиєю славяньскої Унії.

Коли ті переговори доведуть до згоди, аби скликано спільну конференцию, то та конференция представителїв всїх сторонництв відбуде ся в пятницю.

На пятницю скликано також повне засїдане Кола, на котрім др. Ґломбиньский зложить звіт з успішних або безуспішних заходів Кола.

Часописи віденьскі подають ріжні вісти, що до проґрами праць палати послів. Але ті вісти не відповідають дійстности, бо нїхто не знає ще, як уложать ся відносини: чи парлямент буде спосібний до працї.

Угорский президент міністрів др. Векерле конферував вчера перед полуднем у Відни з ґр. Зічим і ґр. Еренталем та бар. Бінертом. О год. $1^1/_2$ удав ся відтак на авдиенцию до Цїсаря і перебув там пів години. Цїсар заявив, що вскорі видасть своє рішене, але перед тим хотїв би ще приняти на авдиенциї міністрів Андрашого і Кошута. Реченця тих авдиенций доси не установлено, але на всякий спосіб відбудуть ся они в найблизших днях. По полудни Векерле від'їхав до Будапешту.

Міністер Кошут нараджував ся вчера перед полуднем з ріжними членами свого сторонництва. Постановлено скликати в найблизших днях нараду партийну.

Грецка войскова лїґа розпадає ся зовсїм і тратить чим раз то більше на значіню. Перші виступили з неї офіцири маринарки, опісля поділили ся она на дві ґрупи: умірковані і радикалів, тепер знов підофіцири з залоги атеньскої, лярісної і навплійскої постановили засновати свій власний союз підофіцирів.

Крім чотирох офіцирів увязнено вже всїх бунтівників, а навіть їх проводира, поручника Тіпальдоса в хвили, коли він на атеньскім передмістю Ґуді в цивільним одязї заміряв втікати до Кеф зиї. Тіпальдос не ставив нїякого опору і заявив, що він сам має намір віддати ся в руки властий, щоби оправдати своє поведене. Войскова лїґа стероризувала послів і не допустила до розправи над саляміньскими подіями. Королївского замку стереже один баталіон піхоти і дві ескадрони кінноти. Вість подана туриньским дневником „Stampa", що в Грециї попирають дуже кандидатуру князя Абруццїв на грецкого короля та що офіцирска лїґа вручила єму офіцияльні запросини, єсть лише вивідом, чи не удало би ся примістити сего князя, подібно, як то недавно було з его кандидатурою до албаньскої корони.

Загально взявши, положене в Грециї дуже критичне. Серед войска нема єдности, а іменно серед офіцирів маринарки і серед офіцирского союза. Начальники воєнних кораблїв предложили міністрови маринарки просьбу, підписану офіцирами і залогою ріжних воєнних кораблїв, в якій ті домагають ся як найострійшого покараня бунтівників.

Анґлійска середземноморска фльота має кружити около Пірея, щоби в даній хвили могла дістати ся до пристанї.

З Царгорода надійшла вість, що Порта вислала 1. с. м. нову рішучу ноту до опікун-

---

3)

Наш сусїд з правої сторони.

З німецкого — А. Фромма.

(Конець).

— В тім містї, де она перебувала — оповідав Ердман дальше — мав я одного знакомого купця, розумного і певного чоловіка. Я звернув ся до него і просив о вісти про помершу. Відповідь вскорі прийшла. Бідна женщина жила більше як рік яко вдовиця. Єї муж мав велику і попłатну практику і они жили собі безжурно не числячи ся з грошем, гадаючи, що так все буде. Нараз помер він по короткій недузї, а она лишила ся з четверо дітьми, самими дівчатами, майже без средств. Тяжкому обовязкови, який тепер упав на неї, не могла дати ради. Она марнїла в очах і слабувала кілька місяцїв, аж прийшла смерть. Як тяжко приходилось їй умирати, коли ростава ла ся зі сьвітом при сьвідомости! Четверо дітий, чотири бідних малих дівчат лишати без опіки, круглими сиротами, ще біднїйшими і ще більше опущеними, як она сама була і знати з власного гіркого досьвіду, що то значить. Тепер розумієте вже мене, пане комірнику, правда?

Я заперечив головою.

— Нї? — сказав він живо. — Як дивно! Я сейчас пізнав, яка задача жде мене в дальшім житю: ті дїти охоронити перед судьбою, яка постигла їх матір. Так їх вивести, щоби нї одно з них не було приневолене зі страху перед борбою і нуждою житя хапати ся першої лїпшої руки, яка до них простягне ся. То чей ясне.

При тім поглянув на мене з таким добрим, честним, з серця ідучим усьміхом, що я не зровумів женщини, котра не научила ся висше его цїнити і любити як всїх наших. Мимо свого величезного носа, мав він красоту, яка виплила з душі.

— Пізнати, що має ся робити і енерґічно до того взяти ся, то перша річ — промовив немов би до себе. — З початку ішло менї тяжко, бо як я вже говорив, я занедбав мою торговлю і мусїв єї на ново довести до давного розвитку, а навіть побільшити єї; я-ж мав для чотирох осіб більше старати ся. Але то було добре для мене, бо з працею я поздоровів. Я порозумів ся з опікуном дїтий, назвав себе старшим приятелем їх матери і попросив, аби обзнакомив мене з їх відносинами. Він дуже радо то зробив і так я мав спроможність тимчасом зовсїм добре їх забезпечити. Они живуть в своїм власнім домі, бездїтна вдова заступає їм з великою любовію і печаливостию місце матери. Коли менї Бог позволить ще кілька лїт в здоровлю прожити, а моя торговля не упаде, то надію ся всї четверо дуже добре забезпечити.

Я глядів задуманий на того малого чоловіка, котрий за той один вечер змінив цїлий мій погляд на него.

— Ви певно знаєте свої вихованицї лично? — спитав я.

— Я їх нїколи не бачив! — відповів він. — Що вийшло би з того доброго.

— Коли не хочете — почав я.

— Я хотїв би їх бачити. То мають бути хороші дїти. А що они добрі і милі, о тім знаю. А то менї може вистати.

— Говорите дуже скромно; але я не вірю, аби вам то справдї вистало. Чому не заглянете коли там і не натїшите ся молодими дїтьми, котрі так вам припали до серця і тілько мають вам завдячувати?

Він заклопотаний усьміхнув ся.

— То дивна річ — відповів — і може назвете то дуркицею. Отже бачите; тепер знають мене дїти лиш здалека як старого вуйка, котрий їм добре бажає. І так здалека люблять мене, я дістаю від часу до часу дуже любі листи від них. А коли би мене побачили і пізнали, хто єсть! Старий вуйко не потребує бути красавцем, то правда, але коли котре з них унаслїдило по своїй матери відразу до такого лиця як моє, або колиб я видав ся їм сьмішний? Я знаю, що хочете менї замітити. Скажете менї, що я спокійно позваляю тутешним людям висьмівати мене як старого скупаря, що нїчого не умів лиш скупити і щадити. Але то що иншого. Я на те гадаю собі: „Сьмійтесь лиш, я знаю, що я не зовсїм такий нужденний чоловік, яким ви мене уважаєте". Але бути висьміяним там, де чоловіка тягне серце, то болить і то я вже пізнав, любий пане. Впрочім я не міг би нї одного дня покинути моєї

чих держав з домаганєм полагодженя кретийского питаня в предложенім нею дусї status quo. Туреччина домагає ся сего особливо під впливом подій в Греції і з'їзду в Ракконіджі. Дневники подають, що подорож француского посла Бомпарда до Парижа стоїть в звязи зі справою кретийского питаня. Турки боять ся, щоби під впливом бунту атеньскої залоги не спробувала того самого залога в Царгородї і в тій цїли пороблено вже всякі можливі заходи, щоби здусити евентуальний бунт. На грецко-турецкій граници поставлено на всякий випадок войско а турецку фльоту уставлено в Дарданелях. Між тим спір між Портою а вселеньским патриярхом покінчив ся тим, що Порта узнала привілеї патриярхату у всїх точках.

Марокканьский султан Мулей Гафід повідомив Ішпанію офіцияльно, що его переговори в справі мира з Кабилями остаточно розбили ся. З того можна бачити ясно, як зручно використовує султан прикре положенє Ішпанії, споводоване зміною правительства і некористною для Ішпанців дощевою порою на Рифі. Ішпанцї розпочали новий похід вперед, виславши в напрямі Капаца на области Бені Сікар 16.000 людий. Ішпаньске правительство має намір заняти ся очищенєм ішпаньскої области на Рифі з Кабилів і настановити там сталі войскові пограничні сторожі, побоюючи ся, що з огляду на дощеву пору недуги серед войска будуть значно ширити ся.

Новинки.

Львів, дня 10 падолиста 1909.

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував радника висшого суду краєв., Йосифа Ґолковского у Львові, радником Двору і президентом окружного суду в Коломиї. — П. Намістник переніс старших ветеринарів повітових: Ант. Ступницкого з Добромиля до Ясла, Кар. Ґроховского з Мостиск до Коломиї; — ветеринарів повітових: Ант. Шимановского з Рави рускої до Добромиля, Меч. Далькевича з Рогатина до Львова, Мих. Хвалїбіньского з Надвірної до Рави рускої, Льва Поппера з Турки до Мостиск, Ст. Солецкого з Гусятина до Золочева, Макс. Домашевского зі Львова до Гусятина, а асистента ветеринарийного Йос. Стренка зі Львова до Турки.

— **Пращанє б. директора.** Минулої недїлї пращали школи Руского Тов. педаґоґічного, які містять ся тепер при ул. Мохнацкого ч. 12, в торжественний спосіб бувшого директора сих шкіл дра Михайла Коцюбу, котрий заслужив ся не мало около введеня в житє приватної женьскої семінариї учительскої. Згаданого дня о 11 год. зібрали ся ученицї тих шкіл під проводом своїх учителїв і учительок як також видїл і члени товариства і в сьвяточно прибраній сали попращали свого директора слїдуючим способом: Насамперед ученицї школи видїлової відспівали кантату, а відтак одна із семінаристок виголосила вступне слово і вручила дрови Коцюбі цьвіти. Опісля теперішний директор Алиськевич в теплих словах зложив подяку свому заслуженому попередникови за его труди і заходи для добра сих шкіл а ученица Чабанівна вручила ему китицю цьвітів. Дальше слїдувала кантата учениць семінариї і промова панї Малицкої та подяка панни Валькївної, учениці III р. семінариї. Потім промавляв ще голова Тов. о. крилошанин Чапельский. Наконець промовив др. Коцюба і зворушений до глубини подякував за заяву признаня та сказав, що признанєм для него єсть вже гарний розвій шкіл під его веденєм, а котрим желає ще красшого успіху. Дрови Коцюбі вручено ще на памятку відповідний дарунок.

— **Завідуючим директором „Дністра“** на місце бл. п. дра Ярослава Кулачковского іменований на засїданю Надзираючої Ради „Дністра“ дня 6 с. м. адвокат др. Стефан Федак. Рівночасно на місце дра Стефана Федака, котрий був вже досі довголїтним директором „Дністра“ з рамени Ради („з вибору“) вибрано таким самим директором посла дра Евгена Олесницкого. Другим директором з вибору є — як відомо — проф. Володимир Шухевич. Заступник завідуючого директора, дра Володимир Охримович остає й дальше на тім самім становищи, яке займав за житя бл. п. дра Я. Кулачковского.

† **Помер**: Осип Марков, довголїтний видавець і редактор „Галичанина“, помер нинї рано о 10 год. проживши 60 лїт.

— **Репертуар руск. театру в Золочеві.** (Саля „Сокола“. — Початок о $7\frac{1}{2}$ год. вечером. Білети продає „Народна Торговля“, а вечером від 6 год. в день представленя каса театру).

В четвер, дня 11 с. м. „Надія“, драма в 4 діях Г. Гаерманса.

В суботу, дня 13 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В недїлю, дня 14 с. м. „Маруся Богуславка“, історична драма зі співами і танцями в 5 діях М. Старицкого.

Ві второк, дня 16 с. м. „20 днїв тюрми“, штука в 3 діях Вебера і Геннекена.

— **Нещасливі пригоди.** З Густопец на Мораві доносять: Підчас польованя, в котрім брав участь також Архикнязь Фридрих поцїлила в невиясненний спосіб куля в самі груди одного з людий, що творили нагінку. Зранений погиб, а польоване сейчас перервано. — В Млинисках теребовельского повіта засипала на смерть земля 3 селянки в хвили, коли они брали глину. — На 13-лїтного Кав. Козакевича наїхав на ул. Кохановского якийсь візник і потрутив его так, що він дістав ся під кіньскі копита і потерпів тяжкі рани. Візник втїк, а Козакевича відставлено до шпиталю.

— **Викритє наміреного злочину.** З Праги доносять: Один з тутешних горожан знайшов між дорученими ему ґазетами лист, що засунув ся був під опаску, а був заадресований: „Катерина Немечек, Каролїненталь, poste restante“. З цїкавости отворив він той лист, а зміст листу так его перепудив, що він зараз занїс его на полїцию.

В листі пише др. Едвард Кон, асистент при заведеню для розслїдів артикулів поживи в Чернівцях, що він приладив отрую в видї порошку, котрий зажитий не шкодить нїчого, але насипаний в рану убиває чоловіка а пізнїйше не можна вже доказати, що смерть наступила в наслїдок отруї. Зміст того листу вказував на то, що розходить ся о якийсь злочин і длятого полїция поробила відповідні кроки, щоби вислїдити адресатку. На почтї в Каролїненталь уставлено длятого коло віддїлу з листами poste restante детектива. І дїйстно в задушний день звив ся в тім урядї якийсь мужчина, котрий спитав, чи нема листу poste restante для Катерини Немечек. Того чоловіка зараз арештовано і показало ся, що то був кравець Йосиф Дробни. Коли его стали допитувати ся, зізнав він, що мав той лист відобрати для якоїсь панї Краль, жінки реставратора, що мешкає на Лїбеню при улици Ріґера. Она від року любить ся з якимсь дром Коном, котрого недавно тому перенесено до Черновець. Він, Дробни, вже від 6 недїль відбирає листи для Кральової від дра Кона, посилані під згаданою адресою в полишенєм на почтї, себто poste restante.

Внаслїдок того зізнаня Дробного арештовано Кральову і она признала ся, що від послїдних мясниць завела з дром Коном, сином властителя дому, в котрім єї чоловік має реставрацию, любовні зносини і що переписувала ся з ним ще й тодї, коли він перенїс ся до Черновець. Она розповідала дальше, що єї чоловік Венцель збиткував ся над нею і тому она просила свого любчика, щоби він післав їй такого порошку, від котрого би єї чоловік заслаб, але она не мала зовсїм наміру зглaдити его зі сьвіта. Дві недїлї тому назад дістала она була дїйстно якийсь порошок в листі, але она его спалила а свому милому написала, що той порошок не вдїяв нїчого, нехай він їй пришле якогось иншого. У відповіди на то наспів очевидно той лист, котрий случайно дістав ся до рук полїциї.

На жаданє праскої полїциї арештовано в Чернівцях дра Кона, котрий при переслуханю сказав, що він став ся лиш жертвою траґічної судьби. Він лиш жартом обіцяв післати Кральовій отруї, але не знав того, що она дїйстно має якісь злі наміри. Тому зізнаню Кона перечить однак факт, що при ревізиї у него знай-

---

торговлї. Вже для того самого годї менї там вибрати ся.

— То, що я вам сказав, лишить ся чейже між нами — просив він, коли ми розходили ся. — Ваша жінка буде очевидно вимком. Она так мило і розумно виглядає, що я звірив ся би їй зі всїм.

Від того часу поговорили ми деколи кілька слів, коли стрітили ся на улици, а й з жінкою розмавляв нераз Павло Ердман по сусїдски. Але до тїснїйшого зближеня не прийшло і він не зробив нїколи найменшого натяку на те, що розказав менї.

Слїдуючого лїта скористали ми з жінкою з кількатижневої відпустки, аби відвідати наші родинні сторони в Західних Прусах. В послїдних днях зробив я прогульку до одної малої морскої місцевости купелевої, яку я знав ще з дитинних лїт. На другий день рано вийшов я на прохід до соснового ліску, що закривав вид на море, коли до моїх уший доніс ся сердечний сьміх кількох молодих голосів, з котрим змішав ся і грубий голос мужчини. По кількох кроках побачив я хорошу ґрупу перед собою. В малім долї утвореним в пісков й лаві сидїли чотири дївчини в віці від вісьмох до чотирнацяти лїт довкола малого сивавого мужчини, пестили ся з ним і голубили ся до него. Коли він обернув голову на бік, побачив я лице, яке лиш одно могло бути на сьвітї.

— Пане Ердман! — скрикнув я зачудований. — Він зірвав ся і обернувшись, підбіг до мене з розпростертими руками.

— А то несподїванка, любий пане комornику!

— Так, справді несподїванка — сказав я. — То справдї ви? А то ваше любе товариство?

— То мої сестрінницї — відповів сияючи на лици. — Як бачите, я послухав вашої ради. Видаєсь менї то трохи легкодушним, що я вибрав ся на таку прогульку. Але мій інтерес ішов в зимі і в лїтї знаменито, капітал, який я за вашою порадою добре умістив, несе тепер більші проценти як доси, тепер в торговли деревом і вуглем застій і тому подумав я собі, що раз міг би виїхати. Для дїтий побут над морем був потрібний, особливо для Лїзи, она трохи недокровна. Я приїхав перед вісьмома днями і гадаю забавити тут ще яких вісїм днів.

— То красно — сказав я і стиснув его руку.

Він засьміяв ся.

— Але такий відважний, як ви собі гадаєте, я все таки не був. Я не мав відваги представити ся дїтям як той, хто я є. Я мусїв собі на всякий случай забезпечити відворот. Назвав себе перед ними Міллером, котрий приносить їм поздоровленє від вуйка Ердмана. Але, Бог знає, чи они в моїм лици що вичитали, чи по голосї помітили, бо я таки був трохи зворушений, досить що не був ще й пять минут з ними, коли найстарша скрикнула: „Ви не пан Міллер, нї! Ви наш вуйко Ердман!“ І всї кинули ся менї з утїхою на шию „Вуйко, любий, дорогий вуйко!“ Так тїшать ся від початку аж доси. Добрі дїти!

— Ходїть сюди! — крикнув до дївчат, що повставали і з цїкавостию приглядались менї. — Маєте їх ось тут всїх по черзї. То Анна, наша найстарша, то Лїза, то Шарльотта, а та мала то наша Олена.

Може менї лиш так видавало ся, але з его голосу і погляду можна було пізнати, що Лїза була его улюбленицею. На кождий спосіб мала она найбільше подібности до портрету матери; тільки дитиняче личко мало то, чого тамтому недоставало: душу.

Я порозмовляв хвилю з веселим товариством і пійшов відтак дальше на прохід. Коли я пізнїйше повертав знад моря, побачив я їх всїх ще на тім самім місци. Дївчата прибирали вуйків капелюх, сурдут, а навіть голову цьвітами. Они торгали его і сьміючи ся, обертали сюди і туди як ляльку, а Павло Ердман сидїв між ними урадуваний і щасливий.

дено компромітуючі листи, з котрих виходить, що він вислав отрую вже перед осьми днями. Також знайдено у него велику скількість отрui званої „курара“, котрою Індияни затроюють свої стріли, а котра ділає дійстно лиш тоді, коли дістане ся до крови. Додати тут ще потребa, що Кральова єсть дозить собі погана, груба женщина, брунетка, літ 38, підчас коли др. Кон єсть молодий мужчина літ 28, і від лишня перебуває на посаді в Чернівцях.

— З краєвого Товариства господарского „Сільский Господар“. На засіданю виділу краєв. Тов-а господарского „Сільский Господар“ дня 2 го падолиста с. р. переведено широку дебату над орґанізацією і найблившою діяльностию товариства та постановлено розділити аґенди товариства на пять секций, а то на слідуючі:

1) Правничо-економічна, до котрої належати має загальне заступництво господарских інтересів укр.-руского народа в Галичині перед властями і тілами законодатними, укладане законодатних проєктів і опінії в справах господарских, внощене в тім предметі петиций, справи політики господарскої, акция орґанізацийна на внутр, збори, виклади, праса, контакт з орґанізациями господарскими на вні, а вкінци поміч правна в справах господарских а особливо при закладаню спілок рільничих, через орґанізацию, уложене статутів, устроюване курсів для функционарів таких товариств, як також охорона в справах податкових.

2) Секция технічно-господарска обнимає справу шкіл і курсів рільничих, образована учителів рільництва, досьвідних стаций, ферм взірцевих і меліорацийи і статистики рільничої.

3) Секция для плекания худоби обнимає справу закладаня обор зародових худоби рогатої, стациї бугаїв, хлівів зародових безрог, взірцевих вівчарень, студиї відносин годівляних, спроваджуване уліпшених рас худоби, розсліджуване вартости ужиткової худоби, устроюване курсів ветеринарских, а вкінци справу асекурациї худоби.

4) Секция садівничо-огородничо-пчільнича обнимає закладане взірцевих огородів і садів і підпомагане єствуючих приватних, устроюване курсів садівничих і огородничих, образоване сил фахових в огородництві і садівництві через висилане їх до шкіл краєвих і закладів за границею, устроюване курсів пчільничих і виробу улиів, закладане взірцевих пасік, достанлюване насіня ростин медодайних, а вкінци орґанізацию збуту продуктів садівничих, огородничих і пчільничих.

5) Секция торговельна обнимає закупно і достарчуване дорогою устроюваня складів артикулів до господарства рільного як насіня, штучних погноїв, машин і знарядів рільничих, орґанізациї збуту продуктів рільничих, а особливо збіжа, а вкінци орґанізациї збуту худоби рогатої, безрог, дробу, покладків і инших продуктів господарства рільного.

В склад тих секций покликані будуть найширші круги фахових і охочих до праці в даних напрямах людий з цілого краю так, щоб робота товариства концентрувала в собі труженників з цілого рільництва і з сфер прихильних рільництву та несла ідею праці в хосен хлібороба в найдальші закутки краю.

— Арештоване войскових шпигунів. Краківска поліция викрила нові шпигунства в хосен одної із сусідних держав і арештувала двох людий з кругів інтеліґенциї. Арештовано Яна Вацлава Рабіновича, родом з Варшави, літ 33, що подав себе за літерата та дневникаря, і Йосифа Манастирского, літ 30, що походить з Броварів, бучацкого повіта. Рабінович їздив часто до Королівства і звідтам діставав часті посилки. Переслухано ряд сьвідків і зроблено ревізию у арештованих. Викрило ся, що оба брали гроші від російских властий, головно від варшавскої охрани, з котрою були в тісних зносинах. Дня 3 го с. м. до Ряшена прибули функціонарі краківскої поліциї, котрі перевели ревізию в мешканю якогось Гасмана і арештувавши его сестру, відвезли ї до Кракова. Зачувати, що арештована вмішана в аферу Рабіновича і Манастирского, котрих арештовано в Кракові. — Віденьска поліция арештувала недавно під закидом зради поручника кріпосної артилерії в Коттарі Ерика Продівеньского. Послідними часами був він занятий в державній фабриці пороху. Виїхавши до Парижа, продав Французам моделі нових австрийских гарматних стрілен. За намовою Франциї підняв ся дальшого шпигуньства, а то знимання плянів кріпости, положених над Адрийским морем. Перед австрийскими властями зрадила єго любовниця. — Черновецкі часописи доносять, що в Новоселици арештовано будівельного підприємця Гутерера, підозріного о шпигуньство, і відставлено до вязниці в Чернівцях.

— Дрібні вісти. В Бережанах відбудуть ся дня 14 с. м. загальні збори філії „Просьвіти“ в салі „Надії“. — Державну стаднину оґерів, а то єї команду і станицю ч. 1 перенесено з дотеперішного осідку Дроговиже-Миколаїв до Судової Вишні. — Число учеників в приватній рускій ґімназиї в Рогатині виносить: в I. класі А 44, в I. кл. Б 41, в II. кл. 46, в III. кл. 35, разом 166, з того 8 учениць. Крім Русинів ходить до тої ґімназиї також один ученик Жид і три учениці Жидівочки. — На оногдашнім дводневним з'їзді радикальної партиї було около 70 делеґатів. Наради відбували ся під проводом п. М. Павлика. — Пп. Ів. Василишин родом з Перемишля і Роман Курбас родом із Ст. Скалата одержали на львівскім університеті степень доктора прав. — Дня 4 с. м. відбули ся в Рогатині збори дяків при участи 22 осіб; зібрані підписали петицию до парляменту в справі поліпшення своєї долі і зібрали 23 кор. на орґанізацийний фонд дяків. — Київска „Рада“ доносить, що сими днями вийшло в московскої синодальної друкарні євангелиє сьв. Луки в українській мові і незавком появить ся в книгарскій розпродажи в Киеві. Євангелиє сьв. Івана лагодить ся вже до друку.

Телеґрами.

Відень 10 падолиста. Міністер справ заграничних ґр. Еренталь виїзджає нині по полудни разом з женою з нагоди 80-роковин уродин свого тестя ґр. Дюляя Сечевія на один день до Пешту і верне в пятницю до Відня.

Будапешт 10 падолиста. Міністер Кошут конферував вчера перед полуднем з ріжними членами своєї партиї. Постановлено в найблизших днях скликати партийну нараду.

Петербург 10 падолиста. Утворена зпоміж послів думи комісия в справі народної просьвіти признала, що в сторонах, де нема російского населеня, можливе єсть ведене викладів всіх предметів в державних початкових школах в місцевій мові, о скілько она має свою літературу. Мова російска в таким случаю має бути трактована яко обовязковий предмет научаня.

Берлин 10 падолиста. На честь перебуваючого тут румуньского наслідника престола відбув ся тут пир в румуньскім посольстві, в котрім взяли участь кн. Кароль Гогенцоллерн з женою, канцлер Бетман-Гольвеґ, секретар державний Тірпіц і Шен-та-ин.

Атини 10 падолиста. Король приймив на авдиенциї турецкого посла і заявив в розмові з ним, що правительство єго єсть для Туреччини прихильне. Реорґанізация войска має на ціли лиш піднесене армії. Наконець увіряв король, що грецких „ватаг“ зовсім нема.

Ню Йорк 10 падолиста. З Йокагами доносять до „New York Herald-a“, що підчас войскових вправ Упуманя Японці напали на корейского репрезентанта войскового, що має бути в звязи з убитем кн. Іто.

Ціна збіжа у Львові.

дня 8. падолиста:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	13·30	до	13·50
Жито	9·80	до	10·—
Овес	7·40	до	7·60
Ячмінь пашний	7·30	до	7·60
Ячмінь броварний	7·60	до	8·50
Ріпак	—·—	до	—·—
Льнянка	—·—	до	—·—
Горох до вареня	—·—	до	—·—
Вика	—·—	до	—·—
Бобик	—·—	до	—·—
Гречка	—·—	до	—·—
Кукурудза нова	—·—	до	—·—
Хміль за 56 кільо	—·—	до	—·—
Конюшина червона	65·—	до	75·—
Конюшина біла	55·—	до	75·—
Конюшина шведска	65·—	до	80·—
Тимотка	24·—	до	27·—

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Краховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Ціна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всіх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

БІЛЕТИ ЇЗДИ
на всі зелізниці
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелізниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всі дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаїмної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Діточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефуні 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. I. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. I. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокоруда: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї. ч. I. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустині Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Дніпрова Чайка, Коза-Дереза (діточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужині, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр. 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с, опр. 60 с.
О. Кониський: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна і, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвтів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлїйскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Гумфрі (з анґлїйского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з францускогo), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплінґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяра, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускогo, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

З друкарнї В. Лозиньского під зарядом І. Чаморада. (Телефона ч. 527).